

كُلُّ مَنْ عَلِيَّهَا فَانِ وَيَقْنَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ

يادی از نویسنده «یاد باران»

خواننده عزیز!

یک سال از درگذشت زنده یاد دکتر مهدی روشن ضمیر سپری شد.

آن فقید سعید در دهم خردادماه هزار و سیصد و هفتاد و هشت، پس از چهل سال خدمت صادقانه آموزشی و فرهنگی و بیش از شصت سال نویسنده‌گی و خلق آثار ادبی گرانسنج، به دیدار معبد شتافت و در جوار رحمت و مغفرت او آرام گرفت.

آنان که با آثار ارزشمند آن استاد روانشاد آشنا بودند می‌دانند که آن مرحوم دو اثر ارزشمند خود: «یاد باران» و «دیوار خوبیان» را به تجلیل از بزرگان عرصه علم و ادب اختصاص داد و با این اقدام ابتکاری، گذشته از آنکه بزرگیها و فضایل انسانی را ستود، نام و یاد عده‌ای از فرزانگان را نیز جاویدان ساخت.

هیأت تحریریه نشریه حاضر پس از درگذشت آن مرحوم بر آن شد تا برای تقدیر از خدمات فرهنگی آن انسان صدیق، که علاوه بر مشارکت در ارائه خدمات پژوهشی در جهت استمرار حیات این مجله، مدّتی نیز مدیر مسئولی آن را عهده‌دار بوده است، شماره‌ای را به عنوان یادبود به آن شادروان اختصاص دهد. به همین منظور مراتب را در شماره ۱۶۹ مجله به اطلاع دوستان و ارادتمندان آن مرحوم رسانند. مقالات و اشعاری که این شماره از نشریه را

تشکیل می دهد، ثمره پاسخ درخور و مهرآمیز شاگردان سابق و دوستداران آن روانشاد می باشد. ضمن سپاسگزاری از استقبال شایان توجه بزرگوارانی که هیأت تحریریه نشریه را مورد عنایت و محبت قرار داده اند، توضیح زیر را جهت مزید اطلاع خوانندگان نشریه ضروری می دانیم:

چون بخش عمده نوشته های این یادنامه بیان احساسات صمیمانه قلبی دوستداران مرحوم دکتر روشن ضمیر است، و به همین سبب به دور از هر گونه تکلف و تعارف به رشتۀ تحریر درآمده است، هیأت تحریریه برای حفظ اصالت آنها، اعمال ویراستاری محتوایی و نگارشی را درباره این نوشته ها صلاح ندید.

از خداوند بزرگ برای استاد قصید رحمت و مغفرت خواستاریم.